

Medve és Madár

A TITOK
és más mesék

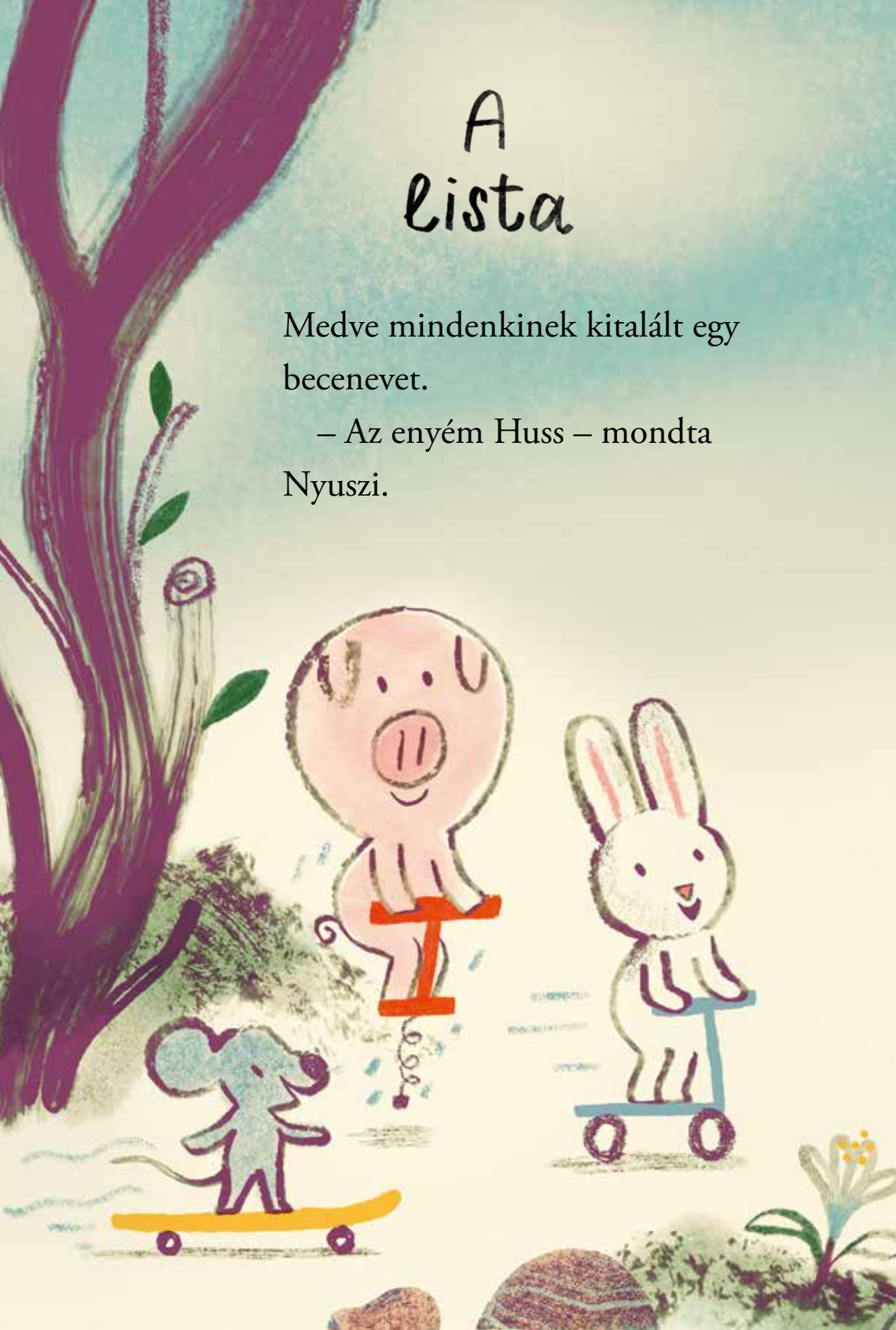

JARVIS

A lista

Medve mindenkinek kitalált egy
becenevet.

– Az enyém Huss – mondta
Nyuszi.

– Az enyém Kacifánt a farkincám miatt – mondta Malac. – Jó, mi?

– Juj, nagyon! – felelte Madár. – A tiéd mi, Egér?

– Tip-top, mert ilyen hangja van annak, amikor lépkedek! – mondta Egér.

Tip-top, tip-top.

– Juj, zseniális! Figyelj csak, Tip-top, nekem milyen becenevet talált ki Medve? – kérdezte Madár.

Egy ideig mindenki hallgatott...

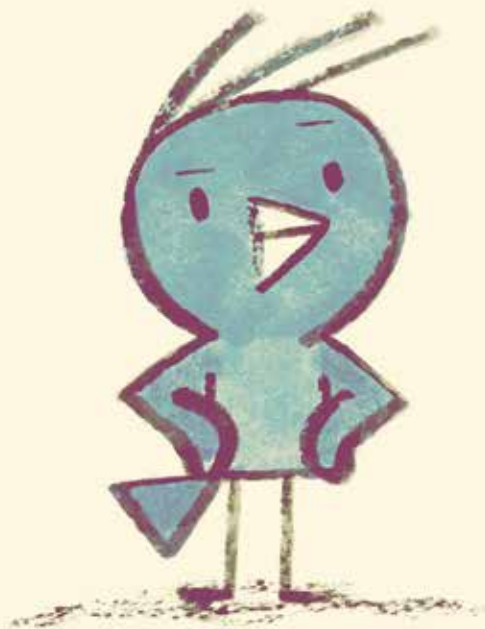
– Ööö. Hát... neked nem
talált ki semmit – mondta
Egér.

Malac vállat vont.

– Mindenkinek kitalált egy
becenevet. Csak neked nem,
Madár.

És otthagyták Madarat az
egyetlen nevével.

Madár úgy érezte, hogy kimaradt valamiből. Tele lett a feje kérdésekkel. Olyan kérdésekkel, mint hogy:

Miért kapott mindenki nevet, csak én nem?

Mi a baj velem?

Medve nem szeret?

Miért nem kedves velem?

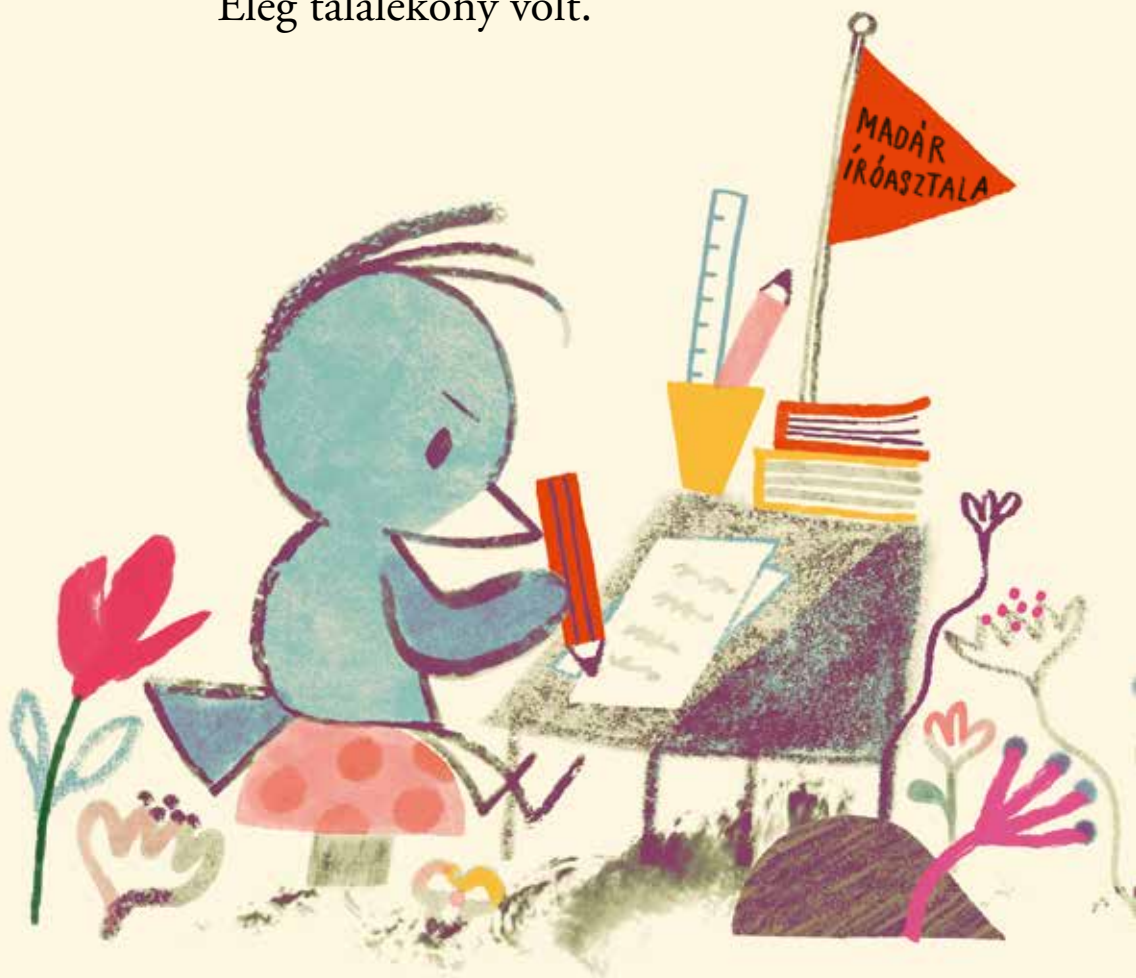
Ki mondta, hogy Medve a főnök, ha nevekről van szó?

Aztán arra gondolt: *Én is kitalálhatok neveket!*

Ezt a gondolatot egy másik követte, és Madár elhatározta, hogy levelet ír Medvének, amiben mindenféle csúnya neveken szólítja majd. A legeslegrosszabb neveken, amiket csak ki tud találni.

Ajjaj!

Elég találékony volt.

Madár gondosan félbehajtotta a listát, és épp boríték után nyúlt, amikor...

...egyszer csak arra hussant
Nyuszi, és véletlenül beleütközött
Madár íróasztalába.

– Ó, jaj, bocs, Madár! – mondta
Nyuszi. – Megyek a piacra. Vegyek
neked valamit?

– Hú, igen! – mondta Madár. –
Köszönöm, Nyuszi! Vagyis...
köszönöm, Huss. Kellene pár dolog.
Hova is tettem a listát? Á, itt van,
tessék!

Nyuszi – más néven Huss –
elhussant.

*Na, most pedig vissza
a tervhez!* – gondolta
Madár.

Begyömöszölte a csúnya
neveket egy borítékba, és
odalopakodott Medve házá-
hoz. Óvatosan becsúsztotta
a borítékot az ajtó alatt,
és hazarohant.